

สภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ประวัติของรัฐสภาเวียดนาม

ก่อนที่จะมาเป็นรัฐสภาอย่างปัจจุบันนี้ เป็นสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ เรียกประชุมเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2488 (1945) ทางตอนเหนือของจังหวัดตuyen กวาง (Tuyen Quang) สภาแห่งนี้ได้รับรองเวียดนามในการใช้นโยบายต่อต้านญี่ปุ่นและกองกำลังฝรั่งเศสในเวียดนาม รวมทั้งยังแต่งตั้งกรรมการปลดปล่อยแห่งชาติให้เป็นรัฐบาลชั่วคราวด้วย

รัฐสภาสมัยแรก (พ.ศ.2489- 2503) ภายหลังเหตุการณ์ที่ได้ชื่อว่า “การปฏิวัติเดือนสิงหาคม” เวียดนามได้ยึดครองอำนาจทั้งหมดของประเทศ และสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามได้รับการประกาศโดยโฮ จิ มินห์ เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ.2488 ณ กรุงฮานอย ต่อมาในวันที่ 6 มกราคม พ.ศ.2489 การเลือกตั้งทั่วไปได้มีขึ้นเป็นครั้งแรก โดยประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การประชุมสภาครั้งแรกของรัฐสภาชุดแรกมีขึ้นในวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2489 ที่โรงละครฮานอย โดยมีสมาชิกจำนวนเกือบ ๓๐๐ คนนายหวงวน วาน ตู ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสามัญของรัฐสภา และได้รับรองนาย โฮ จิ มินห์ เห็นผู้นำรัฐบาลและของคณะรัฐมนตรี และอดีตจักรพรรดิขาว ใต้ เป็นที่ปรึกษาสูงสุด การประชุมสภาครั้งที่สอง นาย บุษ บาง ดวน ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสามัญของรัฐสภา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๑ นายตุน ดุค ชาง รักษาการประธาน และตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นประธานกรรมการสามัญ

รัฐธรรมนูญฉบับแรกและฉบับที่สองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามได้ผ่านการรับรองจากรัฐสภาในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ และ ๒๕๐๓ ตามลำดับ รัฐสภาชุดนี้ได้ขยายเวลาออกไปถึง ๑๔ ปี เนื่องจากเวียดนามอยู่ในสภาวะสงคราม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เวียดนามได้แบ่งแยกเป็น เวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ ตามความตกลงเจนีวา พ.ศ. ๒๔๙๗ ดังนั้น ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐสภาเวียดนามดำเนินการเฉพาะเวียดนามเหนือ

การประชุมสภาครั้งแรกใน
รัฐสภาสมัยที่ ๑ จัดขึ้นที่โรงโอเปร่า
เทศบาลฮานอย เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.
๒๔๘๕

รัฐสภาสมัยที่สอง (พ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๐๗) เนื่องจากเวียดนามถูกแบ่งออกเป็นเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ และการประกาศให้เป็นสาธารณรัฐเวียดนาม ของเวียดนามใต้ การจัดการเลือกตั้งทั่วไปทั้งประเทศจึงไม่สามารถจัดให้มีขึ้นได้ รัฐสภาในสมัยที่สองนี้จัดตั้งขึ้นโดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๓๖๒ คนจากเวียดนามเหนือ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๕๑ จากเวียดนามใต้ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเก่าจากรัฐสภาชุดก่อน นายตรอง ชิน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการสามัญของรัฐสภา และดำรงตำแหน่งอยู่ถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๔

การประชุมสภาครั้งแรก ในรัฐสภาสมัยที่
๒ นายโฮ จิ มินห์ ได้รับเลือกให้เป็น
ประธานาธิบดีเวียดนาม
ในภาพประธานาธิบดีโฮ จิ มินห์ กำลัง
กล่าวขอบคุณรัฐสภาเวียดนามและ
ประชาชนเวียดนามที่ให้ความไว้วางใจ

รัฐสภาสมัยที่สาม (พ.ศ.๒๕๐๓ - ๒๕๑๔) ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๓๖๖ คนจากเวียดนามเหนือ และ ๘๗ คนจากเวียดนามใต้ที่ต่อวาระการดำรงตำแหน่งออกไป ประธานาธิบดีโฮ จิ มินห์ ได้ถึงแก่อสัญกรรมในช่วงของรัฐสภาสมัยที่สามนี้ นายตน ดุก ตัง รับช่วงต่อตำแหน่งประธานาธิบดี

นายตน ดุก ตัง กล่าวขอบคุณรัฐสภาเวียดนามที่เลือกให้เป็นประธานาธิบดีเวียดนาม

รัฐสภาสมัยที่สี่ (พ.ศ.๒๕๑๔-๒๕๑๘) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับการเลือกตั้งจำนวน ๔๒๐ คน ในช่วงระยะเวลานี้ สหรัฐอเมริกาได้ถอนกำลังทหารออกจากเวียดนามตามความตกลงสันติภาพปารีส ปี พ.ศ. ๒๕๑๖

นายกรัฐมนตรีพาม วาน ค็อก แจ้งต่อสมาชิกรัฐสภาถึงผลการเจรจาความตกลงสันติภาพปารีส ปี พ.ศ. ๒๕๑๖

รัฐสภาสมัยที่ห้า (พ.ศ. ๒๕๑๘ - ๒๕๑๖) ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจำนวน ๔๒๔ คน วาระของรัฐสภาในชุดที่ห้านี้มีอายุสั้นพอกับการจัดการเลือกตั้งทั่วไปทั่วประเทศหลังการรวมเวียดนามเป็นหนึ่ง

สมาชิกรัฐสภาสมัยที่ห้า

รัฐสภาสมัยที่หก (พ.ศ. ๒๕๑๙ - ๒๕๒๔) เป็นการเลือกตั้งครั้งแรกภายหลังการรวมเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๔๙๒ คน โดยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากทางใต้จำนวน ๒๔๓ คน และจากทางเหนือจำนวน ๒๔๙ คน รัฐสภาได้ให้การรับรองชื่อ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในการรวมประเทศเป็นหนึ่งเดียว และได้รวมรัฐบาลของเวียดนามเหนือ และรัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวของสาธารณรัฐเวียดนามใต้ และเปลี่ยนชื่อไซ่ง่อนเป็น โฮจิมินห์ซิตี รวมทั้งให้การรับรองรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ปี พ.ศ. ๒๕๒๓

รัฐสภาสมัยที่เจ็ด (พ.ศ. ๒๕๒๔ - ๒๕๓๐) เป็นยุคสิ้นสุดการรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามได้ฟื้นฟูนโยบายเพื่อรับนโยบายตลาดเสรีธุรกิจ

รัฐสภาสมัยที่แปด (พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๓๕) ได้รับความรับรองรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ความเป็นเจ้าของสินทรัพย์ทางธุรกิจของประชาชนได้รับการคุ้มครอง

รัฐสภาสมัยที่เก้า (พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๔๐) การเลือกตั้งทั่วไปในปี ๒๕๓๕ เป็นรัฐสภาสมัยแรกภายหลังรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๕ มีผลบังคับใช้

รัฐสภาสมัยที่สิบ (พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๕) ในสมัยนี้ นายลุง คุก มาห์ ได้รับเลือกให้เป็นเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม

รัฐสภาสมัยที่สิบเอ็ด (พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๕๐) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๔๙๘ คน

รัฐสภาสมัยที่สิบสอง (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๔๙๓ คน นายเหงียน ปู ตรอง ได้รับเลือกให้เป็นประธานรัฐสภา

๑. ข้อมูลทั่วไปของรัฐสภา

- ชื่อทางการของรัฐสภา : สภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- ลักษณะของรัฐสภา : เป็นระบบสภาเดียว
- ประธานสภาแห่งชาติ : นายเหวียน วัน อาน (Nguyen Van An)
- ประธานาธิบดี : นายเหวียน มิง เจี๊ยต (Nguyen Minh Triet)
- อายุสภา : ๕ ปี
- เลือกตั้งครั้งล่าสุด : พฤษภาคม ๒๕๕๐

๒. สภาผู้แทนราษฎร

๒.๑ ประธานสภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

๒.๑.๑ การแต่งตั้ง หรือ การดำรงตำแหน่ง

ประธานสภาฯ ได้รับเลือกจากสมาชิกทั้งหมดของสภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ทั้งนี้การเลือกตั้งจะเกิดขึ้นในช่วงต้นของการประชุมครั้งแรกของสมาชิกรัฐสภาที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาใหม่และหลังจากมีคำสั่งรับรองสมาชิกภาพและหลังจากสมาชิกได้สาบานตนเข้ารับตำแหน่ง โดยมีสถานภาพดังนี้

- เป็นตัวแทนของสภาตามอำนาจ
- ดำรงตำแหน่งเป็นรักษาการคณะกรรมการวิสามัญ
- เป็นตัวแทนสภาในส่วนต่างประเทศ
- ในกรณีที่ประธานสภาไม่สามารถไม่มาปฏิบัติหน้าที่รองประธานสภาสามารถปฏิบัติหน้าที่แทนได้

๒.๑.๒ หน้าที่ของประธานสภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ทำหน้าที่ประธานของการประชุมทั่วไป

- สามารถเปิดการประชุม เลื่อนการประชุม และปิดการประชุม
- ปฏิบัติตามและเคารพเงื่อนไขต่าง ๆ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ รวมถึงคำสั่งในการบังคับใช้
- แจ้งประกาศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภา
- ใช้มาตรการที่มีความเคร่งครัดในเหตุการณ์ความไม่สงบ และหิบบยกมาตรการต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสม
- จัดทำรายชื่อผู้อภิปราย สนับสนุนและเพิกถอนสิทธิในการอภิปราย
- จัดทำคำสั่งซึ่งมีการแก้ไข และเลือกคำสั่งที่ถูกนำมาอภิปราย

- เรียกให้มาลงมติ ตัดสินถึงวิธีที่จะนำมาปฏิบัติให้แล้วเสร็จ ตรวจสอบกระบวนการลงมติ และยกเลิกการลงมติในกรณีที่ไม่เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ
- ตรวจสอบองค์ประชุม
- ผ่านเนื้อหาและจดบันทึกการประชุม
- อธิบายกฎ หรือกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่ใช้ปกครองในสภา โดยยึดถือในกฎที่เคยปฏิบัติ

๒.๑.๓ อำนาจพิเศษ

ประธานสภาแห่งชาติฯ มีอำนาจพิเศษดังนี้คือ

- มีส่วนในกระบวนการอนุมัติงบประมาณของสภา
- ทำหน้าที่เฉพาะในกิจการต่างประเทศ หรือการแก้ไขเรื่องราวต่าง ๆ
- รับผิดชอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับรัฐสภาต่างประเทศ
- รับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัยและสวัสดิภาพ โดยสามารถเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้นในสภา

๒.๑.๔ การอภิปราย และสิทธิในการลงมติรวมทั้งหน้าที่อื่น ๆ

- มีบทบาทในการอภิปรายในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย
- จัดหาแนวทางเพื่อทำการตีความหรือ การทำเนื้อหาให้สมบูรณ์โดยการหารือร่วมกัน
- มีส่วนในการลงมติ
- เสนอร่างพระราชบัญญัติหรือแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ
- ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในสภา
- เป็นที่ปรึกษาในสถานการณ์จำเป็น (การยุบสภา การแต่งตั้งผู้นำรัฐบาล และอื่น ๆ)

๒.๑.๕ สิ่งอำนวยความสะดวก

- สวัสดิการ
- ที่พักประจำตำแหน่ง
- รถประจำตำแหน่ง
- เลขานุการ
- เจ้าหน้าที่
- เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัว

๓. ระบบการเลือกตั้ง

๓.๑ เขตการเลือกตั้ง

เขตเลือกตั้งที่มีผู้แทนได้หลายคนจำนวน ๑๕๘ เขต แบ่งตามหน่วยการเลือกตั้ง

๓.๒ ระบบการลงคะแนน

ใช้ระบบการลงคะแนนลับโดยใช้ระบบเสียงข้างมากเด็ดขาด ภายในแต่ละหน่วยการเลือกตั้ง จะมีผู้สมัครมากกว่าจำนวนที่นั่งในสภา ผู้สมัครเหล่านั้นต้องได้รับคะแนนเสียงมากกว่า ๑ ใน ๕ ของการลงคะแนนในหน่วยเลือกตั้งที่ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว หากที่นั่งในเขตการเลือกตั้งทั้งยังไม่เต็ม หรือหากว่าจำนวนสมาชิกที่ลงคะแนนมีน้อยกว่าครึ่งของจำนวนที่ได้ลงทะเบียนไว้ เสียงข้างมากธรรมดาในรอบที่สองจะเกิดขึ้นระหว่างผู้สมัครเดิม จำนวนของเขตการเลือกตั้งและจำนวนของผู้เป็นตัวแทนในแต่ละเขตการเลือกตั้งขึ้นอยู่กับจำนวนประชากร ในแต่ละเขตการเลือกตั้งสามารถเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติได้ไม่เกิน ๓ คน และในแต่ละจังหวัดและเมืองขึ้นตรงภายใต้รัฐบาลกลาง ที่มีอำนาจในการแบ่งที่นั่งอย่างน้อย ๓ ที่นั่ง ใน สานอยซึ่งเป็นเมืองหลวง ได้รับการจัดสรรให้มีผู้แทนได้ถึง ๒๓ คน ตำแหน่งที่ว่างเกิดขึ้นระหว่างการเลือกตั้งทั่วไป จะมีการเลือกตั้งเกิดขึ้นเพื่อให้ที่นั่งเต็ม นอกเสียจากอายุของสภามีระยะเวลาเหลืออยู่น้อยกว่า ๒ ปี การลงคะแนนจะไม่เป็นการบังคับ

๓.๓ คุณสมบัติของผู้ออกเสียงลงคะแนน

- อายุ ๑๘ ปี
- เป็นประชากรของประเทศเวียดนาม
- ภาวะที่ถูกตัดสิทธิ์คือการเป็นคนวิกลจริต

๓.๔ คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

- อายุ ๒๑ ปีขึ้นไป
- เป็นประชากรของประเทศเวียดนาม

๓.๕ คุณสมบัติของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

- รายชื่อของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งจะถูกเสนอโดยแนวร่วมชาวเวียดนาม

๓.๖ การเลือกตั้งครั้งล่าสุด

ที่ประชุมสมัชชาแห่งชาติเวียดนาม สมัยที่ ๑๒ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๐ ได้ให้การรับรองสมาชิกสมัชชาแห่งชาติจากการเลือกตั้งเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๔๕๓ คนจากผู้สมัครทั้งหมด ๘๗๖ คน เป็นสมาชิกสภาแห่งชาติหน้าใหม่ ๓๔๕ คน โดยได้เลือกผู้นำเวียดนาม ๓ คน ได้แก่ นายเหวียน เติง ซุง นายกรัฐมนตรี นายหน่ง ด๊ก หมั่น เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ และนายเหวียน มินห์ เจี๊ยต ประธานาธิบดี ซึ่งได้คะแนนเสียงร้อยละ ๕๕.๑ ๕๕.๒ และ ๘๕.๓ ตามลำดับ และเลือกคณะรัฐมนตรีซึ่งประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีจำนวน ๕ คน และรัฐมนตรีจำนวน ๒๒ คน รัฐมนตรีส่วนใหญ่จะได้รับคะแนนเสียงร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๓.๗ พรรคการเมือง ระบบพรรคเดียว คือพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (Communist Party of Vietnam) เป็นพรรคการเมืองเดียวและมีอำนาจสูงสุด

๓.๘ ผู้นำสำคัญทางการเมือง

ประธานาธิบดี/ประมุขของรัฐ นายเหวียน มิง เจี๊ยต (Nguyen Minh Triet)

นายกรัฐมนตรี/หัวหน้ารัฐบาล นายเหวียน เติง ซุง (Nguyen Tan Dung)

ประธานสภาแห่งชาติ นายเหวียน วัน อาน (Nguyen Van An)

เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ นายหน่ง ด๊ก หมั่น (Nong Duc Manh)

๓.๕ สมาชิกสภาแห่งชาติและการเลือกตั้ง

๓.๕.๑ สถานะทางกฎหมายของสมาชิกสภาแห่งชาติ

สมาชิกสภาแห่งชาติเป็นตัวแทนของประชาชนที่ประชาชนมีความมุ่งหวังและความคาดหวัง โดยผู้แทนเหล่านั้นได้รับการเลือกตั้งโดยประชาชนและทำหน้าที่ในนามของประชาชนในสภาแห่งชาติ

สมาชิกสภาแห่งชาติได้รับสถานะพิเศษหรือเอกสิทธิ์ทางกฎหมาย ทั้งนี้ความรับผิดชอบตลอดจนอำนาจและหน้าที่ของสมาชิกสภาแห่งชาติได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาของสมาชิกสภาแห่งชาติแต่ละคนเริ่มมีผลหลังสภาแห่งชาติได้รับรองสถานะในวันแรกของที่ประชุมปฐมฤกษ์ของสภาแห่งชาติชุดนั้นแล้ว วาระของสมาชิกสภาแห่งชาติทุกชุดเริ่มต้นตั้งแต่การประชุมปฐมฤกษ์ของสภาแห่งชาติชุดนั้นถึงการประชุมปฐมฤกษ์ของสภาแห่งชาติชุดถัดไป

๓.๕.๒ อำนาจและหน้าที่ของสมาชิกสภาแห่งชาติ

หน้าที่ของสมาชิกสภาแห่งชาติ

สมาชิกสภาแห่งชาติต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละบุคคล อาทิ พิจารณาความของรัฐธรรมนูญและกฎหมายทั้งหมดรวมถึง นโยบายภายในและต่างประเทศ และนโยบายเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนมีหน้าที่อภิปรายและพิจารณาตัดสินใจในประเด็นปัญหาต่างๆ ด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของชาติ หลักการพื้นฐานและการปฏิบัติงานขององค์กรภาครัฐ ทั้งยังต้องมีส่วนร่วมตามอำนาจการตรวจสอบสูงสุดต่อทุกภารกิจของหน่วยงานรัฐ

ระหว่างสมัยประชุมสภาแห่งชาติ สมาชิกสภาแห่งชาติมีหน้าที่เข้าร่วมการประชุมใหญ่ของสภาแห่งชาติ การประชุมกลุ่มหรือคณะ การประชุมคณะกรรมการชนชาติหรือคณะกรรมการการของสภาแห่งชาติ ที่สมาชิกสภาแห่งชาตินั้นเป็นสมาชิกอยู่ ขณะเดียวกันระหว่างนอกสมัยประชุมสภาแห่งชาติ สมาชิกสภาแห่งชาติมีหน้าที่ต้องรักษาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับประชาชนในเขตเลือกตั้งของตน เพื่อรับทราบผลสะท้อนและแนวความคิด ตลอดจนความคาดหวังของประชาชนต่อสภาแห่งชาติ รวมถึงรายงานผลการประชุมสภาแห่งชาติให้กับประชาชนได้รับรู้ เผยแพร่กฎหมายและมติของสภาแห่งชาติ และสนับสนุนให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเหมาะสม

สมาชิกสภาแห่งชาติมีหน้าที่รับคำเสนอและข้อร้องเรียนร้องทุกข์ของประชาชนเพื่อเสนอให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องพิจารณาและแก้ไข ติดตามและเข้าร่วมการปฏิบัติงานต่างๆ ในพื้นที่ เข้าร่วมการติดตามและตรวจสอบเพื่อความถูกต้องของผลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายและมติของสภาแห่งชาติ รวมทั้งประกาศและมติของคณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ นอกจากนี้สมาชิกสภาแห่งชาติยังต้องมีหน้าที่ศึกษาถึงสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจสังคมและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำร่างกฎหมายในเขตพื้นที่ของตนตามการร้องขอของคณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ

๓.๑๐ สิทธิของสมาชิกสภาแห่งชาติ

- สิทธิในการเสนอร่างกฎหมาย สมาชิกสภาแห่งชาติมีสิทธิในการเสนอร่างกฎหมาย ยื่นญัตติต่อสภาแห่งชาติ รวมทั้ง เสนอร่างประกาศต่อคณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติตามระเบียบวิธีการและกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติ

- สิทธิในการตั้งกระทู้ถาม สมาชิกสภาแห่งชาติมีสิทธิที่จะตั้งกระทู้ถามประธานาธิบดี ประธานสภาแห่งชาติ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ประธานศาลประชาชนสูงสุด อัยการประชาชนสูงสุด ตลอดจนหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ต้องรับผิดชอบต่อการตอบกระทู้ถามนั้นต่อสภาแห่งชาติ สมาชิกสภาแห่งชาติมีสิทธิที่จะร้องขอให้บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ยุติหรือระงับการปฏิบัติที่ละเมิดต่อกฎหมายซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผลประโยชน์ของรัฐและสิทธิหรือผลประโยชน์ทั้งของบุคคลและประชาชน

สมาชิกสภาแห่งชาติมีสิทธิเสนอญัตติต่อคณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติเพื่อให้สภาแห่งชาติลงมติไม่ไว้วางใจต่อบุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งหรือรับรองการแต่งตั้งจากสภาแห่งชาติได้

- สิทธิในการเข้าถึงข้อมูล ที่ได้รับการจัดเตรียมเพื่อให้สมาชิกสภาแห่งชาติสามารถเข้าถึงได้ ทั้งยังมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานจัดเตรียมข้อมูลอื่นๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้แทนของประชาชนของสมาชิกสภาแห่งชาติสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

- สิทธิในการเข้าร่วมการประชุมสภาประชาชนในเขตเลือกตั้งของตน เพื่อรับทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันในท้องถิ่นและรับรู้ความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนี้สมาชิกสภาแห่งชาติ ยังมีสิทธินำความคิดเห็นของประชาชนเหล่านั้นเข้าสู่กระบวนการบริหารจัดการงานของภาครัฐ นอกเหนือจากสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องต่อชีวิตของผู้นั้นในท้องถิ่นนั้นสมาชิกสภาแห่งชาติ คือผู้ทำงานเต็มเวลาให้กับสภาแห่งชาติและคณะสมาชิกสภาแห่งชาติรับผิดชอบภารกิจและอำนาจหน้าที่ทั้งหน้าที่ของสมาชิกทั่วไปและหน้าที่เฉพาะของแต่ละบุคคลนั้น

- สิทธิที่ไม่สามารถล่วงละเมิดได้ ทั้งนี้โดยได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เพื่อรับรองสิทธิที่ไม่สามารถล่วงละเมิดได้ทั้งทางร่างกายหรือการกระทำใดอันเป็นเหตุให้สมาชิกสภาชาตินั้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ จะต้องได้รับการลงโทษตามกฎหมาย สมาชิกสภาชาติย่อมไม่ถูกบังคับให้ออกหรือลาออกจากการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งโดยจากหน่วยงานหรือพื้นที่ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติแล้ว สมาชิกสภาชาติต้องสร้างความเข้าใจเงื่อนไขสภาพการณ์ รวมทั้ง ปฏิบัติตามนโยบายและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด

๓.๑๑ การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ

การเลือกตั้งสมาชิกของสภาแห่งชาติเกิดขึ้นตามหลักการเปิดกว้าง (Universal) เสมอภาพ (Equal) โดยตรง (Direct) และด้วยวิธีการลงคะแนนเสียงโดยลับ (Voting Through Secret ballots)

ประชาชนของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม อายุ ๑๘ ปี ขึ้นไป โดยไม่จำแนกเชื้อชาติ เพศ ชนชั้นทางสังคม ศาสนา การศึกษา อาชีพ และถิ่นที่อยู่ ย่อมมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ยกเว้น ผู้วิกลจริตและผู้ที่ถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้งโดยชอบตามกฎหมาย

ชาวเวียดนามทุกคนที่อายุ ๒๑ ปี ขึ้นไป มีสิทธิสมัครเข้ารับเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติ (ยกเว้นผู้ไม่มีสิทธิตามกฎหมายในช่วงเวลานั้น) ทั้งนี้ ผู้สมัครต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ “สมาชิกสภาแห่งชาติต้องมีความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีจิตใจเพื่อการปฏิบัติของชาติ เพื่อประชาชนอันเป็นที่รักยิ่งและประเทศชาติที่เข้มแข็ง ต้องมีความรู้ความสามารถที่เพียงพอ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาแห่งชาติได้อย่างดี รวมทั้ง สามารถตัดสินใจปัญหาสำคัญของชาติ และแสดงออกซึ่งคุณธรรมและคุณสมบัติตามเผ่าชนของตน ทั้งยัง ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย รักษาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและต้องได้รับความไว้วางใจจากประชาชน”

กฎหมายว่าด้วยโครงสร้างองค์กรสภาแห่งชาติได้กำหนดให้สมาชิกสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีจำนวนไม่เกิน ๕๐๐ คน และสมาชิกสภาแห่งชาติอย่างน้อยที่สุด ร้อยละ ๒๕ ต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาให้กับสมาชิกสภาแห่งชาติ จำนวนของสมาชิกสภาแห่งชาติ ในแต่ละจังหวัดหรือเมืองจะถูกกำหนดโดยเกณฑ์ของจำนวนประชากร ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงมีจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติที่เหมาะสมกับจำนวนประชากร รวมถึง จำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติที่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือเพศหญิงก็ต้องมีสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนประชากรด้วย

สมาชิกสภาแห่งชาติแต่ละคนได้รับการเลือกตั้งจากแต่ละเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งจัดตามเขตการปกครองซึ่งต้องมีจำนวนประชากรที่เพียงพอเพื่อกำหนดจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติ แต่ละจังหวัดและเมืองประกอบด้วยหลายเขตเลือกตั้ง และแต่ละเขตเลือกตั้งสามารถเลือกสมาชิกสภาแห่งชาติได้ไม่เกิน ๓ คน เข้าสู่สภาแห่งชาติ

แต่ละเขตเลือกตั้งประกอบด้วยหน่วยเลือกตั้งที่ใช้บัญชีรายชื่อผู้สมัครหนึ่งบัญชีร่วมกัน หลายหน่วยเลือกตั้ง ผู้สมัครแต่ละคนสามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้เขตเดียวเท่านั้น บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งจัดทำขึ้นจากแต่ละหน่วยเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่า ๒๐ วัน ก่อนวันเลือกตั้งจะเริ่มขึ้นบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งของทุกหน่วยเลือกตั้งต้องประกาศไว้ ณ สาขาของหน่วยงานรัฐ (ที่ทำการจังหวัดหรือเมืองหรืออื่นๆ) หรือที่สาธารณ ณ หน่วยเลือกตั้ง เพื่อให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถตรวจสอบรายชื่อและใช้สิทธิเลือกตั้งของตนได้

คณะกรรมการการเลือกตั้งกลาง (The Election Council) จัดตั้งขึ้นเพื่อบริหารและติดตามตรวจสอบภารกิจเกี่ยวกับการเลือกตั้งทั่วประเทศ ขณะที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง (The

Election Committee) จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ปฏิบัติงานการเลือกตั้งในระดับจังหวัดหรือเมืองที่มีฐานะเทียบเท่าจังหวัด และคณะกรรมการเขตการเลือกตั้ง (The Election Commissions) จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้ง ส่วนระดับหน่วยเลือกตั้งนั้น หน่วยจัดการเลือกตั้ง (Election Groups) ทำหน้าที่จัดการเลือกตั้งเฉพาะในหน่วยเลือกตั้งนั้น

การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติจัดขึ้นตามหลักประชาธิปไตย สนับสนุนให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งพิจารณาด้วยความรอบคอบและเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งก่อนที่จะลงคะแนนเสียง กฎหมายเลือกตั้งกำหนดให้จำนวนผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้งมากกว่าจำนวนที่จะได้รับการเลือกตั้ง กฎหมายกำหนดว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งมีสิทธิที่จะจัดรณรงค์หาเสียงสำหรับตนเองได้โดยการลงพบปะหรือประชุมหาเสียงกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับแผนการทำงาน เพื่อให้ทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ที่สุดหากได้รับเลือกตั้ง

สมาชิกสภาแห่งชาติที่ได้รับการเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้งต่างๆ ในแต่ละจังหวัดหรือเมือง ที่มีฐานะเทียบเท่าจังหวัดจะต้องจัดกลุ่มรวมเข้ากันเป็น คณะสมาชิกสภาแห่งชาติประจำจังหวัด

คณะสมาชิกสภาแห่งชาติประจำจังหวัดจะมีหัวหน้าคณะ ๑ คน เป็นผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ หากจำเป็นอาจมีรองหัวหน้าคณะด้วย หัวหน้าและรองหัวหน้าคณะสมาชิกสภาแห่งชาติประจำจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของสมาชิกสภาแห่งชาติและคณะสมาชิกสภาแห่งชาตินั้น ตลอดจนเป็นผู้ติดต่อประสานงานระหว่างคณะสมาชิกสภาแห่งชาติกับประธานสภาแห่งชาติหรือคณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ สำนักงานสภาแห่งชาติ แนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติ และหน่วยงานอื่นในท้องถิ่นหรือเขตเลือกตั้งนั้น เพื่อทำหน้าที่ตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสมาชิกสภาแห่งชาติและคณะสมาชิกสภาชาตินั้น

๔. สมัยประชุมสภาแห่งชาติ

การประชุมสมัยสามัญประจำปีของสภาแห่งชาติจัดขึ้นปีละ ๒ ครั้ง แต่ละสมัยประชุมมีระยะเวลาประมาณ ๓๐ วัน สมัยประชุมสามัญกลางปีจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม ส่วนสมัยประชุมสามัญปลายปีจัดขึ้นในเดือนตุลาคม

คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติอาจพิจารณาเรียกประชุมสมัยวิสามัญของสภาแห่งชาติได้ หรือ ตามการร้องขอของประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี หรือสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติทั้งหมด ทั้งนี้สภาแห่งชาติจะพิจารณาวาระการประชุมในแต่ละสมัยการประชุมตามที่คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติได้กำหนดไว้

คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติอาจพิจารณาเรียกประชุมสมัยสามัญสภาแห่งชาติก่อนการประชุมไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน และเรียกประชุมสมัยวิสามัญของสภาแห่งชาติก่อนการประชุมไม่น้อยกว่า ๗ วัน ก่อนการประชุมจะเริ่มต้น เอกสารที่จะต้องพิจารณาในระเบียบวาระของสมัยประชุมนั้นจะต้องจัดส่งให้สมาชิกสภาแห่งชาติพร้อมกับหนังสือแนบประชุมสภาแห่งชาติ

สภาแห่งชาติอภิปรายและมีมติรับรองแต่ละวาระการประชุมในที่ประชุมใหญ่ของสภาแห่งชาติ หากจำเป็นสภาแห่งชาติอาจพิจารณาให้มีการอภิปรายในที่ประชุม คณะกรรมการชนชาติหรือ คณะกรรมการของสภาแห่งชาติ โดยมีคณะหรือกลุ่มสมาชิกแห่งชาติเข้าร่วมประชุมได้ตามสมควร

การประชุมสภาแห่งชาติจะจัดขึ้นอย่างเปิดเผย เว้นแต่ สภาแห่งชาติจะจัดให้มีการประชุมลับได้ ตามคำร้องขอของประธานาธิบดี คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ นายกรัฐมนตรี หรือสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของสมาชิกสภาแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีที่มีได้เป็นสมาชิกสภาแห่งชาติ ผู้แทนของหน่วยงานรัฐ องค์กรเศรษฐกิจ และสังคม หน่วยงานกองทัพกอง องค์กรสื่อมวลชน ประชาชน และอาคันตุกะจากประเทศต่างๆ อาจได้รับเชิญให้เข้าร่วมฟังการประชุมของสภาแห่งชาติได้

๕. รายชื่อคณะรัฐมนตรีเวียดนาม

ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสภาแห่งชาติเมื่อ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๕

นายกรัฐมนตรี นายฟาน วัน ขาย (Phan Van Khai) ได้รับเลือกตั้งจากสภาฯ เมื่อ ๒๕ ก.ค.๔๕

รองนายกรัฐมนตรีคนที่ ๑ นายเหวียน เติน สุง (Nguyen Tan Dung)

รองนายกรัฐมนตรีคนที่ ๒ นายหวู กวาน (Vu Khoan)

รองนายกรัฐมนตรีคนที่ ๓ นายฝั่ม ซา เคียม (Pham Gia Khiem)

รัฐมนตรี ๒๖ คน ประกอบด้วย

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (Minister of National Defence)

พลเอกฝั่ม วัน จ่า (Pham Van Tra)

๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงความมั่นคงสาธารณะ (Minister of Public Security)

นายเล หง แอ้ง (Le Hong Anh)* สมาชิกคณะกรรมการกลางพรรคฯ กรมการเมือง และหัวหน้าคณะกรรมการตรวจสอบคณะกรรมการกลางพรรคฯ

๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (Minister of Foreign Affairs)

นายเหวียน ซี เนียน (Nguyen Dy Nien)

๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (Minister of Justice)

นายอว จู ลีว (Uong Chu Luu)* อดีตรัฐมนตรีช่วยฯ

๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (Minister of Finance)

นายเหวียน ซิง हु่ง (Nguyen Sinh Hung)

๖. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า (Minister of Trade)

นายเจือง คิ่ง เตวียน (Truong Dinh Tuyen)* เลขานุการคณะกรรมการกลางพรรคฯ จังหวัดเหงะอาน และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐ – ๒๕๔๓ (ค.ศ. ๑๙๙๗-๒๐๐๐)

๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ทหารผ่านศึก และสวัสดิการสังคม (Minister of Labour, War Invalids and Social Affairs)
นางเหวียน ถิ หั่ง (Nguyen Thi Hung)
๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงขนส่งและคมนาคม (Minister of Transport and Communications)
นายด่าว ดิ่ง บิ่ง (Dao Dinh Binh)* อดีตรัฐมนตรีช่วยและอธิบดีสหพันธ์การทางรถไฟ
๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงก่อสร้าง (Minister of Construction)
นายเหวียน หั่ง กวน (Nguyen Hong Quan)* อดีตรัฐมนตรีช่วยฯ
๑๐. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการประมง (Minister of Fisheries)
นายตะ กวาง หั่งอก (Ta Quang Ngoc)
๑๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมและข่าวสาร (Minister of Culture and Information)
นายฝีม กวาง หงิ (Pham Quang Nghi)
๑๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและฝึกอบรม (Minister of Education and Training)
นายเหวียน มิ่ง เหี่ยน (Nguyen Minh Hien)
๑๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและพัฒนชนบท (Minister of Agriculture and Rural Development)
นายเล ฮวี เหงาะ (Le Huy Ngo)
๑๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (Minister of Industry)
นายหว่าง จุง ห่าย (Hoang Trung Hai)* อดีตรัฐมนตรีช่วยฯ
๑๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวางแผนและการลงทุน (Minister of Planning and Investment)
นายหวอ หั่ง ฟู๊ก (Vo Hong Phuc)* อดีตรัฐมนตรีช่วยฯ
๑๖. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (Minister of Public Health)
นางเจิ่น ถิ จุง เจียน (Tran Thi Trung Chien)* อดีตประธานคณะกรรมการประชากรและวางแผนครอบครัว
๑๗. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Minister of Science and Technology)
นายหว่าง วัน ฟู๊อง (Hoang Van Phong)* อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีฮานอย
๑๘. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Minister of Natural Resources and Environment)**
นายมาย อ้าย จ๊ก (Mai Ai Truc)* อดีตเลขาธิการคณะกรรมการพรรคฯ จังหวัดบิ่งดิ่ง
๑๙. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงไปรษณีย์และโทรคมนาคม (Minister of Post and Telecommunications)**
นายไต้ จุง ต้า (Do Trung Ta)* อดีตประธานกรรมการบริหารการไปรษณีย์และโทรคมนาคม เวียดนาม
๒๐. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (Minister of Interior)**
นายไต้ กวาง จุง (Do Quang Trung)* อดีตผู้อำนวยการองค์กรและคณะกรรมการบุคลากร รัฐบาล

๒๑. หัวหน้าผู้ตรวจการรัฐ (Inspector General of the State Inspectorate)
นายแคว็ก เล แท็ง (Quach Le Tanh)* อดีตรองผู้อำนวยการคณะกรรมการด้านกิจการภายใน
ของคณะกรรมการกลางพรรคฯ
๒๒. ผู้ว่าการธนาคารเวียดนาม (Governor of the State Bank of Vietnam)
นายเล ดึก ถวี (Le Duc Thuy)
๒๓. รัฐมนตรี และประธานคณะกรรมการกีฬา และพลศึกษา (Minister and Chairman of
the Committee for Sports and Physical Education)
นายเหวียน แซ็ง ถาย (Nguyen Danh Thai)
๒๔. รัฐมนตรี และประธานคณะกรรมการระหว่างชนชาติ (Minister and Chairman of the
Committee for Ethnic Minorities)
นายเกอะซอร์ เฟือก (Ksor Phuoc)* อดีตคณะกรรมการด้านชนกลุ่มน้อยและชาวเขา
๒๕. รัฐมนตรี และประธานคณะกรรมการความสัมพันธ์ระหว่างประชากร ครอบครัวและเด็ก
(Minister and Chairperson of the Committee for Population Family and Child
Affairs)**
นางเล ถิ ทู (Le Thi Thu)* รองประธานสมาพันธ์สตรีเวียดนาม
๒๖. รัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนักงานรัฐบาล (Minister and Director of the Government
Office)
นายควาน หมั่ง ชาว (Doan Manh Giao)
* รัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งครั้งแรก
** กระทรวง/หน่วยงานใหม่

๖. คณะกรรมการสภาแห่งชาติเวียดนาม

หมายเหตุ . ข้อมูลเกี่ยวกับคณะกรรมการอยู่ระหว่างการตรวจทานการแปลโดยนางสาว อินทอร เอี่ยมสะอาด

๗. กระบวนการตรากฎหมาย

๑. ขั้นตอนการจัดทำ การประกาศใช้ร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา (ordinance projects) ร่างมติ
ของสภาแห่งชาติ คณะกรรมการสามัญของรัฐสภา ประกอบด้วย

- ๑) เตรียมแผนสำหรับจัดทำร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา และร่างมติ
- ๒) แต่งตั้งคณะร่างและจัดทำกระบวนการร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา ร่างมติ
- ๓) ยื่นร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา ร่างมติ แก่รัฐบาล
- ๔) ประเมินร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา ร่างมติ
- ๕) รัฐบาลจะอภิปรายและตัดสินใจที่จะรับร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา ร่างมติ

- ๖) สภาแห่งชาติประเมิณร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา และร่างมติ
 - ๗) คณะกรรมาธิการสามัญของรัฐสภาทบทวน ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา และร่างมติ
 - ๘) รวบรวมคำแนะนำจากชุมชน สมาชิกรัฐสภา ในเรื่องร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา ร่างมติ
 - ๙) เห็นชอบร่างกฎหมาย ร่างกฤษฎีกา และร่างมติ
๒. ขั้นตอนการจัดทำ ร่างมติ กฤษฎีกาที่ออกโดยรัฐบาล ประกอบด้วย
- ๑) เตรียมแผนสำหรับจัดทำมติ กฤษฎีกา
 - ๒) แต่งตั้งคณะร่างและจัดทำกระบวนการร่างมติ ร่างกฤษฎีกา
 - ๓) จัดเตรียม ประเมิณค่า และประเมิณผล
 - ๔) ทบทวน เห็นชอบโดยรัฐบาล

๘. รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเฉพาะหมวดที่เกี่ยวข้องกับสภาแห่งชาติเวียดนาม

หมวด ๖ : สภาแห่งชาติเวียดนาม

มาตรา ๘๓

สภาแห่งชาติเป็นองค์กรที่เป็นตัวแทนสูงสุดของประชาชนและเป็นองค์กรสูงสุดแห่งอำนาจรัฐของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

สภาแห่งชาติเป็นองค์กรเดียวที่มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญและนิติบัญญัติ

สภาแห่งชาติย่อมพิจารณา นโยบายภายในประเทศและนโยบายการต่างประเทศเบื้องต้น การกิจด้านเศรษฐกิจและสังคม การกิจด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ หลักสำคัญในการปกครององค์กรและลักษณะการดำเนินการของกลไกของรัฐ ความสัมพันธ์ทางสังคมและกิจของพลเมือง สภาแห่งชาติย่อมใช้การควบคุมสูงสุดต่อกิจกรรมทั้งหมดของประเทศ

มาตรา ๘๔

สภาแห่งชาติมีภาระหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- ๑. บัญญัติและแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ บัญญัติและแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย, เตรียมกระบวนการการตรากฎหมาย และพระราชบัญญัติ

๒. ใช้อำนาจสูงสุดให้เป็นไปตามอำนาจตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และมติของสภาแห่งชาติ ตรวจสอบรายงานของประธานาธิบดี คณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติ รัฐบาล ศาลฎีกา สำนักงานศาลประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุม
๓. พิจารณาโครงการเพื่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ
๔. พิจารณานโยบายการเงินและการคลังของประเทศ, พิจารณาร่างงบประมาณและจัดสรรงบประมาณของรัฐ, อนุมัติบัญชีงบประมาณของรัฐ, กำหนด เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกภาษี
๕. พิจารณานโยบายสัญชาติแห่งชาติ
๖. ควบคุมดูแลองค์กร และกิจกรรมของสภาแห่งชาติ ประธานาธิบดี รัฐบาล ศาลฎีกา สำนักงานศาลประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุม และองค์การการในส่วนท้องถิ่น
๗. คัดเลือก ปลดจากหน้าที่ โยกย้ายเจ้าหน้าที่ภายในสำนักงานของประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี ประธานสภาแห่งชาติ รองประธานและสมาชิกคณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติ นายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา หัวหน้าของสำนักงานศาลประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุม อนุมัติข้อเสนอของประธานาธิบดีว่าด้วยเรื่องการจัดตั้งสภากลาโหมและความมั่นคงแห่งชาติ, อนุมัติข้อเสนอของนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเรื่องการแต่งตั้ง การถอดถอนและการโยกย้ายในสำนักงานของรองนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และสมาชิกอื่นของรัฐบาล
๘. แต่งตั้ง หรือคัดค้านการแต่งตั้งรัฐมนตรี และองค์กรของรัฐบาลในแต่ละกระทรวง จัดตั้ง รวบรวม จัดแบ่ง หรือปรับเปลี่ยนเขตแดนของจังหวัดหรือเมืองภายใต้กฎการบริหารจากส่วนกลางโดยตรง จัดตั้งหรือยุบหน่วยบริหารจัดการเศรษฐกิจพิเศษ
๙. ยกเลิกหรือเพิกถอนเอกสารทั้งหมดที่ออกโดยประธานาธิบดี คณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติ รัฐบาล นายกรัฐมนตรี ศาลฎีกา และสำนักงานศาลประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุม ซึ่งขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และมติของสภาแห่งชาติ
๑๐. ประกาศนิรโทษกรรม
๑๑. ตั้งชื่อและจัดลำดับยศของกองกำลังทหารประชาชน ในการบริการทางทหารและกำหนดชื่อและลำดับของรัฐอื่นๆ จัดสร้างเหรียญตรา เครื่องหมาย และเกียรติแห่งรัฐและศักดิ์นา
๑๒. ตัดสินใจในเรื่องของสงครามและสันติภาพ ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินและมาตรการพิเศษอื่นๆที่มีวัตถุประสงค์เพื่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ

๑๓. ตัดสินใจในเรื่องของนโยบายพื้นฐานและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ให้สัตยาบัน หรือเพิกถอนข้อตกลงระหว่างประเทศที่ได้ลงนามหรือเข้าร่วมในข้อเสนอของ ประธานาธิบดี
๑๔. จัดให้มีการลงประชามติ

มาตรา ๘๕

สภาแห่งชาติมีวาระ ๕ ปี

สองเดือนก่อนที่สภาชุดเก่าจะหมดวาระ จะต้องมีการเลือกสภาแห่งชาติชุดใหม่ ขึ้นตอน การเลือกตั้งและจำนวนของสมาชิกสภาแห่งชาติจะถูกกำหนดไว้โดยกฎหมาย

ในบางกรณี การได้รับการอนุมัติจากสมาชิกสภาแห่งชาติอย่างน้อยสองในสาม สภาแห่งชาติสามารถลดหรือยืดระยะเวลาในการดำรงอยู่ของสภาได้

มาตรา ๘๖

สภาแห่งชาติย่อมมีการประชุมสองสมัยประชุมต่อปี โดยมีคณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติจะเป็นผู้เรียกประชุม

ในกรณีที่ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี หรือสมาชิกสภาแห่งชาติจำนวนอย่างน้อยหนึ่งในสามของสมาชิกทั้งหมดต้องการเรียกประชุมสภาแห่งชาติ คณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติจะทำการเปิดการประชุมสภาแห่งชาติสมัยวิสามัญ

การประชุมสภาแห่งชาติสมัยแรกของสภาแห่งชาติชุดใหม่จะมีขึ้นสองเดือนหลังจากการเลือกตั้งครั้งล่าสุด ประธานสภาแห่งชาติชุดเดิมจะทำหน้าที่เปิดประชุมและเป็นประธานการประชุม จนกว่าจะสามารถเลือกตั้งสภาแห่งชาติชุดใหม่ได้

มาตรา ๘๗

ประธานาธิบดี คณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติ สภาชาติพันธุ์และคณะกรรมการแห่งสภาแห่งชาติ รัฐบาล ศาลฎีกา สำนักงานศาลประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุม แนวร่วมปฏิวัติเวียดนามและสมาชิกขององค์กรสามารถจะเสนอร่างกฎหมายแก่สภาแห่งชาติ

สมาชิกสภาแห่งชาติจะเสนอญัตติในการพิจารณากฎหมายและร่างกฎหมายแก่สภาแห่งชาติ

ขั้นตอนในการเสนอร่างกฎหมายและญัตติที่เกี่ยวกับกฎหมายต่อสภาแห่งชาติย่อมกำหนดโดยกฎหมาย

มาตรา ๘๘

กฎหมายและมติของสภาแห่งชาติต้องได้รับการอนุมัติด้วยคะแนนเสียงของสมาชิกสภาแห่งชาติมากกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด แต่การตัดสินใจที่จะปลดสมาชิกคนใดคนหนึ่งออกจากตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ การตัดสินใจที่จะลดหรือขยายระยะเวลาในการดำรงอยู่ของสภาตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘๕ และการตัดสินใจที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔๗ จะต้องได้รับการอนุมัติจากสมาชิกของสภาแห่งชาติอย่างน้อยสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

กฎหมายและมติของสภาแห่งชาติต้องมีการเผยแพร่สืบห้าวันหลังจากการรับรอง

มาตรา ๘๙

สภาแห่งชาติย่อมเลือกคณะกรรมการรับรอง ซึ่งมีหน้าที่ในการรายงานคณะกรรมการให้รับรองสมรรถนะของสมาชิก

มาตรา ๙๐

คณะกรรมการสิทธิการสามัญสภาแห่งชาติเป็นคณะกรรมการประจำสภา ประกอบด้วย

- ประธานสภาแห่งชาติ
- รองประธานสภาแห่งชาติ
- สมาชิกสภาแห่งชาติ

สมาชิกภาพของคณะกรรมการสามัญย่อมกำหนดโดยสภาแห่งชาติ สมาชิกของคณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติไม่สามารถเป็นสมาชิกรัฐบาลได้ในคราวเดียวกัน

สมาชิกภาพของคณะกรรมการประจำจะกำหนดโดยสภาแห่งชาติ สมาชิกของคณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติไม่สามารถเป็นสมาชิกรัฐบาลได้ในคราวเดียวกัน

มาตรา ๙๑

หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติ

๑. เสนอให้มีการเลือกตั้ง และเป็นประธานการเลือกตั้งของสภาแห่งชาติ
๒. เตรียมการประชุม เรียกประชุม และทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมในสมัยประชุมของสภาแห่งชาติ
 ๓. ตีความรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และพระราชกฤษฎีกา
 ๔. ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาตามที่ได้รับมอบหมายจากสภาแห่งชาติ
 ๕. ควบคุมดูแลการใช้รัฐธรรมนูญ กฎหมาย มติของสภาแห่งชาติ พระราชกฤษฎีกา มติของคณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆของรัฐบาล ศาลฎีกา สำนักงานศาล

ประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุม ระเบียบเอกสารสั่งการในความควบคุมของรัฐบาล นายกรัฐมนตรี ศาลฎีกา สำนักงานศาลประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุมที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ กฎหมาย มติของสภาแห่งชาติ รายงานสภาแห่งชาติเรื่องการตัดสินใจในการเพิกถอนเอกสารสั่งการดังกล่าว เพิกถอนเอกสารสั่งการของรัฐบาล นายกรัฐมนตรี ศาลฎีกา สำนักงานศาลประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุมซึ่งขัดต่อพระราชกฤษฎีกา และมติของคณะกรรมการสิทธิการสามัญของสภาแห่งชาติ

๖. ควบคุมดูแล และให้คำชี้แนะเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆของสภาประชาชน เพิกถอนมติที่มีชอบโดยสภาประชาชนประจำจังหวัดและเมืองต่างๆภายใต้กฎการบริหารจากส่วนกลางโดยตรง ปลดสภาประชาชนประจำจังหวัด และเมืองต่างๆ ภายใต้การบริหารจากส่วนกลาง เมื่อสภาดังกล่าวได้ก่อให้เกิดผลกระทบร้ายแรงต่อผลประโยชน์ของประชาชน

๗. สั่งการ ประสานงานในกิจกรรมต่างๆของสภาชาติพันธุ์และคณะกรรมการแห่งสภาแห่งชาติ ให้คำแนะนำ และสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานให้แก่สมาชิกสภาแห่งชาติ

๘. ในระหว่างปิดสมัยประชุมสภาแห่งชาติ มีหน้าที่ในการอนุมัติข้อเสนอของ นายกรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้ง การถอดถอนจากหน้าที่ และการปลดรอง นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีและสมาชิกรัฐบาลคนอื่น ๆ ออกจากตำแหน่ง และรายงานเรื่องดังกล่าว ต่อที่ประชุมในสมัยประชุมถัดไป

๙. ในระหว่างปิดสมัยประชุมสภาแห่งชาติ มีอำนาจในการประกาศสภาวะสงครามในกรณีที่ถูกต่างชาติรุกราน และรายงานต่อสภาแห่งชาติเพื่ออนุมัติในสมัยประชุมถัดไป

๑๐. ประกาศทั่วไปหรือการประกาศพื้นที่การชุมนุมบางส่วน ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ทั้งในระดับประเทศและในระดับภูมิภาค

๑๑. ดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างสภาแห่งชาติกับต่างประเทศ

มาตรา ๕๒

ประธานสภาแห่งชาติย่อมทำหน้าที่เป็นประธานการประชุมในสมัยประชุมนั้นๆ รับรองกฎหมาย และมติของสภาแห่งชาติผ่านลายมือชื่อของประธานสภาแห่งชาติ เป็นผู้นำในกิจกรรมต่างๆของคณะกรรมการสามัญ ดำเนินความสัมพันธ์กับภายนอก รักษาความสัมพันธ์กับสมาชิกสภาแห่งชาติ

รองประธานสภาแห่งชาติย่อมช่วยภารกิจของประธานสภาแห่งชาติสำเร็จคล่องตามการร้องขอของประธานสภาแห่งชาติ

มาตรา ๕๓

พระราชกฤษฎีกาและข้อมติของคณะกรรมการสามัญของสภาแห่งชาติต้องได้รับการอนุมัติจากสมาชิกแห่งสภาแห่งชาติมากกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด และต้องประกาศใช้ฉบับปรับปรุงล่าสุดภายในสิบห้าวัน เว้นแต่ในกรณีประธานาธิบดีเป็นผู้เสนอพระราชกฤษฎีกา และมติดังกล่าวต่อสภาแห่งชาติเพื่อทำการทบทวน

มาตรา ๕๔

สภาแห่งชาติย่อมเลือกสภาชาติพันธุ์ ซึ่งประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และสมาชิก สภาชาติพันธุ์มีหน้าที่ศึกษาเกี่ยวกับชนชาติและทำข้อเสนอในเรื่องดังกล่าวต่อสภาแห่งชาติ ควบคุมการบังคับใช้นโยบายว่าด้วยชนชาติ ดำเนินการตาม โครงการหรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมในบริเวณที่ราบสูง และพื้นที่ที่ปกครองโดยชนกลุ่มน้อย

ก่อนการประกาศใช้ นโยบายด้านชนชาติ รัฐบาลต้องร่วมหารือกับสภาชาติพันธุ์ ประธานสภาชาติพันธุ์สามารถเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติและการประชุมของรัฐบาลที่อาจมีผลต่อนโยบายเกี่ยวกับชนชาติ

สภาชาติพันธุ์มีอำนาจและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการของสภาแห่งชาติมอบหมาย ในมาตรา ๕๕

สมาชิกของสภาชาติพันธุ์จำนวนหนึ่งจะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในภารกิจพิเศษ

มาตรา ๕๕

สภาแห่งชาติย่อมเลือกคณะกรรมการ

คณะกรรมการสภาแห่งชาติมีหน้าที่ศึกษาและตรวจสอบร่างกฎหมาย ยื่นข้อเสนอที่เกี่ยวกับกฎหมาย ร่างพระราชกฤษฎีกา และร่างอื่น ๆ และรายงานการรับรองร่างดังกล่าวต่อสภาแห่งชาติ หรือต่อคณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติ เสนอความเห็นในทางกฎหมายต่อสภาแห่งชาติ และคณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติ บริหารและควบคุมให้อยู่ภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ยื่นข้อเสนอเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่ตนดูแลรับผิดชอบ

สมาชิกของคณะกรรมการแต่ละคณะจะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในภารกิจพิเศษ

มาตรา ๕๖

สภาชาติพันธุ์ และคณะกรรมการสภาแห่งชาติสามารถร้องขอสมาชิกรัฐบาล ประธาน ศาลฎีกา หัวหน้าสำนักงานศาลประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุม และเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ๆ ให้รายงาน หรือจัดเตรียมเอกสารในกรณีจำเป็น ซึ่งผู้ถูกร้องขอต้องกระทำตามที่ได้รับการร้องขอ

รัฐมีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบ และตอบสนองต่อข้อเสนอสื่อที่เสนอโดยสภาชาติพันธุ์ และคณะกรรมการสภาแห่งชาติ

มาตรา ๕๖

ผู้แทนในสภาแห่งชาติย่อมเป็นตัวแทนเจตนารมณ์และความมุ่งมั่นปรารถนาของประชาชน ไม่ใช่แต่เพียงในเขตเลือกตั้งของตน แต่เป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ

ผู้แทนในสภาแห่งชาติย่อมดำรงไว้ซึ่งความใกล้ชิดกับประชาชน และทำงานภายใต้ประชาชน สมาชิกสภาแห่งชาติย่อมแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อยู่ในการพิจารณาของสภาแห่งชาติ และองค์กรอื่น สนองตอบคำขอ และข้อเสนอสื่อของผู้ได้รับเลือกตั้ง ตรวจสอบ จัดการติดตามผลในเรื่องที่ประชาชนร้องเรียน และให้คำแนะนำ และความช่วยเหลือแก่ประชาชนตามสิทธิ์

ผู้แทนในสภาแห่งชาติย่อมมีหน้าที่ในการสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และมติสภาแห่งชาติ

มาตรา ๕๗

ผู้แทนในแห่งชาติมีสิทธิ์ในการคัดค้านประธานาธิบดี ประธานสภาแห่งชาติ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และสมาชิกในรัฐบาล ประธานศาลฎีกา และหัวหน้าสำนักงานศาลประชาชนสูงสุดในการกำกับดูแลและควบคุม

ผู้ที่ถูกคัดค้านต้องอภิปรายตอบในสภาในสมัยประชุมนั้น หากมีข้อสงสัยใด สภาแห่งชาติย่อมเป็นผู้ตัดสินใจว่าต้องตอบข้อสงสัยเหล่านั้นต่อคณะกรรมการสามัญ หรือตอบในสมัยประชุมถัดไป หรืออาจให้ตอบโดยการส่งเป็นเอกสาร

ผู้แทนในสภาแห่งชาติมีสิทธิ์ในการให้องค์กรของรัฐ องค์กรทางสังคม เศรษฐกิจ และหน่วยทหารตอบข้อสงสัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตน ซึ่งองค์กรที่ถูกถามมีหน้าที่ต้องตอบคำถามเหล่านั้นภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๘

สมาชิกสภาแห่งชาติย่อมไม่ถูกจับกุม หรือถูกฟ้องร้อง หากไม่ได้รับความยินยอมจากสภาแห่งชาติ หากไม่ได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการสามัญในกรณีที่อยู่ระหว่างปิดสมัยประชุมสภา

ในกรณีที่เป็นการขอล่าหาที่อื่นแล้ว และผู้แทนของสภาแห่งชาติถูกควบคุมตัวชั่วคราว องค์กรที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยตัวต้องรายงานข้อเท็จจริงต่อสภาแห่งชาติ หรือ

คณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติทันที เพื่อให้สภาแห่งชาติ หรือคณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง และวินิจฉัย

มาตรา ๑๐๐

ผู้แทนในสภาแห่งชาติย่อมต้องเสียสละเวลาให้แก่งาน

เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสามัญสภาแห่งชาติ นายกรัฐมนตรี อดีตนายกรัฐมนตรี และสมาชิกของรัฐบาล และองค์กรอื่นๆ ของรัฐที่จะสนับสนุนสมาชิกสภาแห่งชาติทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ตามที่ผู้แทนในสภาแห่งชาติร้องขอ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้แทนในสภาแห่งชาติในการปฏิบัติหน้าที่

รัฐย่อมต้องประกันว่าสมาชิกสภาแห่งชาติมีเงินเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่

เอกสารอ้างอิง

พรชัย น้อยบ้านโง้ง. *สภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม*. เอกสารเผยแพร่ของสำนักงาน
ภาษาต่างประเทศสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

[http://www. Appf.org.pe/members/023about.htm](http://www.Appf.org.pe/members/023about.htm)

<http://www.thaiconsulatehochiminh.com:8080/content.aspx?contentid=343>

[http:// www.bot.or.th/Thai/.../Vietnam/.../CountryData.aspx](http://www.bot.or.th/Thai/.../Vietnam/.../CountryData.aspx)

<http://www.siamarchives.com/node/8806>

<http://www.chomthailand.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=383951&Ntype=2>

http://www.ngocentre.org.vn/files/docs/1_background_paper_legal_process_en_final.doc

www.na.gov.vn

คณะผู้จัดทำ

๑. นางมัณฑุสา ตั้งเจริญ	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕
กลุ่มงานภาษาอังกฤษ
๒. นางสาวอินทอร เอี่ยมสะอาด	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๔
กลุ่มงานภาษาอังกฤษ
๓. นางสาวฤทัยชนก เมืองรัตน์	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๓
กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมัน และอาหรับ
๔. นางสาวนิศพร สุทธิมาร	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๓
กลุ่มงานภาษาญี่ปุ่น และเกาหลี